

Segmentarea imaginilor (1)

Scopul segmentarii imaginilor este de a separa obiectele dintr-o imagine (scena) de fundal. In general, algoritmiile utilizati in segmentare se bazeaza pe doua caracteristici ale intensitatii pixelilor: *discontinuitate* si *similaritate*.

In prima categorie, algoritmiile realizeaza partitionarea unei imagini folosind variatiile bruste ale intensitatii (ex. segmentarea prin detectarea muchiilor).

Algoritmiile din cea de-a doua categorie partitioneaza imaginea in regiuni care sunt asemanatoare, pe baza unor criterii prestabilite. Dintre metodele din a doua categorie putem aminti:

- segmentarea cu prag
- dezvoltarea regiunilor (segmentarea prin extindere)
- segmentarea prin divizare si unificare (split and merge)

1. Segmentarea prin delimitarea cu prag

Delimitarea cu prag este utila cand caracteristicile de intensitate sunt suficiente pentru a individualiza un obiect dintr-o imagine. Valorile caracteristicilor de intensitate se aleg astfel incat un interval de intensitati sa fie caracteristic pentru un singur obiect din imagine.

Metodele de segmentare cu prag se folosesc in cazul imaginilor cu niveluri de gri, imagini binare (documente tiparite, desene, grafice etc), in cazul imaginilor color si a celor multispectrale.

Metodele de prag pot fi :

- **globale** (un singur prag pentru toata imaginea)
- **locale** (pragul variaza in cadrul unei imagini)

In cazul unor imagini cu niveluri de gri, alegerea unui prag inseamna impunerea unui nivel de gri care separa obiectele de fundal. In cazul unui singur prag T :

$$g(x, y) = \begin{cases} 1 & f(x, y) > T \\ 0 & f(x, y) \leq T \end{cases}$$

1 – semnifica obiecte, 0 - fundal

Se pot impune:

- *praguri de banda*

$$g(x, y) = \begin{cases} 1, & \text{pt. } f(x, y) \in D \\ 0 & \text{in rest} \end{cases}$$

- *praguri multiple*

Prelucrarea Imaginilor - Laborator 10

$$g(x, y) = \begin{cases} r_1, & \text{pt. } f(x, y) \in D_1 \\ r_2, & \text{pt. } f(x, y) \in D_2 \\ \vdots \\ r_n, & \text{pt. } f(x, y) \in D_n \\ 0, & \text{in rest} \end{cases}$$

- *semipraguri* - elimină pixelii din imagine cu un nivel de gri situat sub un anumit prag, punând 0 (negru) în locul acestora. Pixelii ce depășesc nivelul stabilit rămân neschimbați (“mascare” a fundalului):

$$g(x, y) = \begin{cases} f(x, y), & \text{pt. } f(x, y) \geq T \\ 0, & \text{pt. } f(x, y) < T \end{cases}$$

Alegerea pragului se poate face astfel:

- se examinează histograma imaginii pentru localizarea varfurilor și adănciturilor acestora
- se face delimitarea adaptivă, prin examinarea histogramelor vecinătăților locale

Să considerăm o histogramă a unei imagini în nuanțe de gri, imagine ce conține obiecte luminoase pe un fond întunecat (fig. 1).

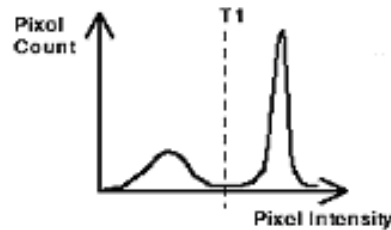

Fig. 1

Pentru a extrage obiectele de fundal se selectează pragul de valoare T . Se consideră că obiectele și fundalul au, fiecare, mai multe nuanțe de gri.

În figura 2 se arată cazul a două tipuri de obiecte luminoase pe un fond întunecat:

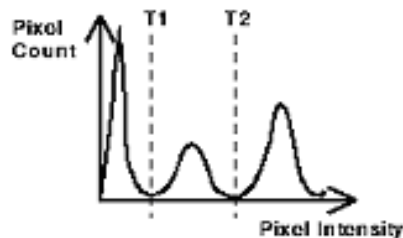

Fig. 2

În acest caz avem două praguri. Pentru $f(x, y) \leq T_1$ avem fundalul, pentru $T_1 < f(x, y) \leq T_2$ un obiect, iar pentru $T_2 < f(x, y)$ al doilea obiect.

Prelucrarea Imaginilor - Laborator 10

Funcții OpenCV utile în segmentare:

- binarizarea imaginii – **threshold**, cu parametrul **cv::THRESH_BINARY**, și o valoare prag aleasă de utilizator
- calcularea pragului folosind metoda Otsu – **threshold**, cu parametrul **cv::THRESH_BINARY + cv::THRESH_OTSU**, și valoarea prag 0
-
- etichetarea componentelor conectate într-o imagine alb-negru – **connectedComponents**

Observatie:

Operațiile morfologice ce se pot aplica imaginilor binare: umplere, eroziune, dilatare, deschidere (eroziune + dilatare), închidere (dilatare + eroziune):

- *umplere* (eng. *fill*) – operația de colorare a unor zone de imagine ce conțin pixeli cu același nivel de gri;
- *eroziune* – operație morfologică ce realizează scăderea ariei unei zone de 1 dintr-o imagine binară urmărind frontiera acesteia, pe interior, cu un element morfologic dat;
- *dilatare* – operația inversă eroziunii, realizată prin urmărirea frontierei cu elementul model pe exteriorul suprafeței;
- *deschidere* – operație realizată prin eroziune și dilatare succesivă cu același element – are ca efect eliminarea zonelor albe dintr-o imagine binară, de dimensiuni de până la dublul dimensiunilor elementului morfologic folosit.
- *închidere* – operație realizată prin dilatare și eroziune succesivă cu același element – are un efect analog *deschiderii*, dar elimină din zonele albe „insulele” de negru de dimensiuni mici.

Aplicații

Implementați următoarele operații:

1. Determinați pragul de segmentare prin următoarele metode:

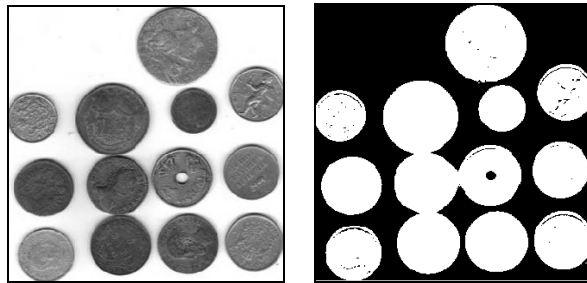
- a. Calculați pragul de segmentare folosind metoda Otsu (funcția **threshold**);
- b. Calculați pragul de segmentare folosind următoarea metoda iterativă:

Algorithm 1 Iterative threshold selection

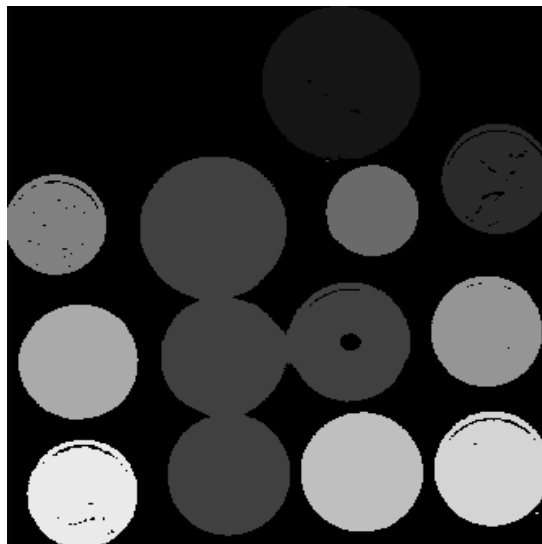
- 1: Select an initial estimate for T
 - 2: Partition the image using T into two regions: a group G_1 of pixels with gray level values $\leq T$ (object) and a group of pixels, G_2 , with gray level values $> T$ (background)
 - 3: Compute mean intensity values, μ_1 and μ_2 , for the two groups
 - 4: Compute the new threshold $T = \frac{\mu_1 + \mu_2}{2}$
 - 5: Repeat steps 2 to 4 until there is no change in T (or the difference in successive iterations is smaller than a predefined threshold)
-

Pentru valoarea initiala a pragului se poate utiliza valoarea medie a intensitatii din imagine (atunci cand obiectul si fondul ocupa regiuni de dimensiuni similare) sau valoarea mediana intre intensitatile minima si maxima din imagine (atunci cand obiectele de interes sunt mici in raport cu aria acupata de background – in acest caz nu se poate utiliza valoarea medie deoarece un grup de pixeli va domina histograma imaginii).

2. Afisati imaginea initiala si rezultatul segmentarii. Ex:

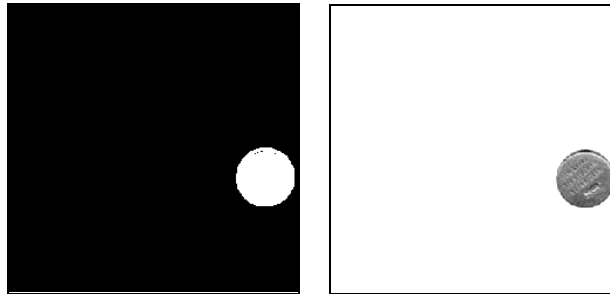

3. Afisati o imagine ce conține componentele etichetate din imaginea binarizată (rezultatul funcției **connectedComponents**, adus in intervalul 0-255) :

Prelucrarea Imaginilor - Laborator 10

4. Identificati obiectele individuale din imagine folosind rezultatul anterior, apoi afisati, pentru cateva din aceste obiecte, atat variantele lor segmentate, cat si cele din imaginea initiala. Ex:

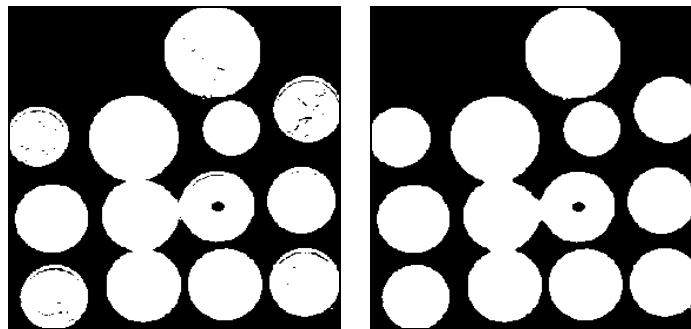

4. Utilizati operatiile morfologice de dilatare, eroziune, deschidere si/sau inchidere pentru a incerca sa corectati erorile care apar la segmentarea cu prag (regiunile negre din interiorul monedelor). Pentru operatiile mentionate, incercati elemente structurale de diverse forme (dreptunghi, cerc etc).

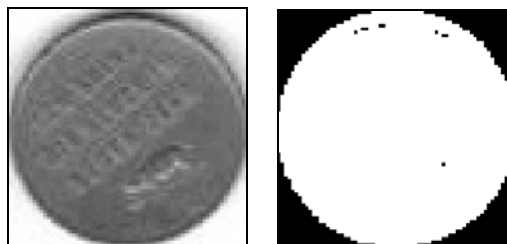
Un element structural se generează folosind functia **getStructuringElement**, pentru care parametrii importanti sunt tipul elementului (**MORPH_ELLIPSE**, **MORPH_RECTANGLE** etc.) si dimensiunea sa (Ex. **Size(10, 10)**)

Operațiile morfologice se aplica folosind functia **morphologyEx**, cu parametrul corespunzator operatiei dorite (**MORPH_DILATE**, **MORPH_ERODE**, **MORPH_OPEN** sau **MORPH_CLOSE**)

De exemplu, operatia de deschidere genereaza urmatorul rezultat:

5. Izolati obiectele din imagine si afisati-le (extrageti din imagine cel mai mic dreptunghi care incadreaza obiectele individuale). Ex:

Prelucrarea Imaginilor - Laborator 10

6. Pentru obiectele astfel extrase, realizati segmentarea utilizand un prag calculat individual (local) pentru fiecare obiect separat. Verificati daca exista diferente fata de segmentarea realizata la punctele anterioare.